

Abstrakt

Diplomová práca skúma zavedenie povinných kvót na zastúpenie žien na kandidátnych listinách politických strán vo Francúzsku, tzv. zákony genderovej parity. Tieto zákony boli prijaté zmenou francúzskej ústavy v rokoch 1999 a 2000 a stanovili, že každá politická strana musí spĺňať na volebnej kandidátke v určitých typoch volieb kvótu 50 % žien. Toto nariadenie platilo pre voľby s proporčným volebným systémom, teda pre komunálne voľby nad 3500 obyvateľov, regionálne voľby, voľby do Európskeho parlamentu a časť volieb do Senátu. Pre voľby s väčšinovým volebným systémom platí v prípade nedodržania parity na kandidátkach len finančná sankcia. Práca skúma debaty, ktoré prebehli vo francúzskej spoločnosti a v parlamente o potrebe rovnosti žien v rozhodovacích funkciách. Porovnáva pritom prístup 4 politických strán- Republikánsku stranu, Socialistickú stranu, Stranu Zelených a Národný front. Cieľom práce je ukázať, ako sa líšila rétorika politických strán pred zavedením zákonov parity od dodržania zákonov v praxi. Skúma preto voľby s väčšinovým volebným systémom, teda voľby do Národného zhromaždenia a časť volieb do Senátu. Tiež analyzuje predvolebné programy politických strán, či sa v nich objavuje otázka parity. Súčasťou celkového výskumu je aj zloženie vlády a to, koľko žien bolo v skutočnosti týmto spôsobom zvolených.